

Post. Selvfølgelig skal det for alles Vedkommende saavel her, som det i det hele har været Tilfældet ved Opførelsen af Rigshospitalet, være magtpaaliggende ikke at afholde Udgifter, der ere større end nødvendigt under Hensyn til, at der kan erhverves virkelig gode Varer.

Maa jeg tillade mig endnu en lille Bemærkning. Uden i mindste Maade at ville polemisere mod Betænkningen vil jeg henvisse til en Bemærkning i dennes Indledning. Der blev i sin Tid til Rigshospitalets Opførelse bevilget en Sum af 7,450,000 Kr., og, hedder det saa i Betænkningen, Ministeriet fik næsten ubegrænset Raadighed over Anvendelsen af denne Sum. Jeg ser ikke, at der ved Loven om Opførelsen af Rigshospital m. v. gaves min Forgænger mere uindskrænket Raadighed over Anvendelsen af Bevillingen, der altsaa nu senere er gaaet i Arv til mig, end det altid sker ved Bevillinger til store Byggeforetagender. Vel indeholder Lovens Tekst ingen Specifikationer — dette har den jo tilfælles med andre Love om Bevillinger til Opførelse af Bygninger, Anlæg af Jernbaner osv. —, men i Anmærkningerne, som ledsagede Lovforslaget, fandtes angivet, hvad der foresloges og ønskedes opført, og i Udvalgets Betænkning vil man finde de kalkulerede Overslagssummer for hver enkelt Bygning, altsaa en nøje Specifikation over, hvad der skal opføres, hvad der for hver enkelt Bygning Vedkommende skal anvendes til Ingeniørarbejde, Jordarbejde, Indhegningsarbejde osv., og hvilke Beløb der overhovedet kræves til hver enkelt Bygning. Paa Grundlag af disse Specifikationer er den samlede Sum bevilget. Dette er ganske i Overensstemmelse med Praksis for alle lignende Love og giver ingenlunde Ministeren friere Hænder end ved andre Bygningsarbejder. Akkurat paa samme Maade er man gaaet frem ved de senere tilkomne Bevillinger og Udvidelser til Bygningen for Sygeplejersker, Afdelingen for Hud- og Kønssygdomme og Afdelingen for Børnesygdomme: Bevillingerne ere givne paa Grundlag af specificerede Overslag.

Jeg skal paa ny bringe Udvalget min Tak for dets enstemmige Tilslutning til den krævede Bevilling. Jeg skal, i Overensstemmelse med Udvalgets Ønske, anvende Licitation, hvor det vil være hensigtsmæssigt for Hospitalet og for Statskassen, ligesom jeg ogsaa skal anvende sagkyndige ved saadanne Anskaffelser, hvor sagkyndig Bedømmelse kan skønnes at være gavnlig og nyttig til Opnaaelse af virkelig

kontraktmæssige Varer og til en Pris, som er passende efter Varernes Kvalitet.

Ordføreren (Ingvard Jensen): Jeg vil blot gøre to korte Bemærkninger. Den ene angaar Ministerens sidste Udtalelse om Bevillingen til Rigshospitalet. Jeg tror nok, at hvis Ministeren vil se tilbage paa det Grundlag, hvorpaa Bevillingen i sin Tid blev givet til Hospitalet, vil han indrømme, at jeg med Rette kan sige, at vi fra vor Side stillede os paa en ganske ualmindelig Maade med Hensyn til Bevillingen, idet de Overslag, som den Gang forelaa, Tegninger og Oplysninger, kort sagt alt, hvad der vedrørte dette store Byggeforetagende, var saaledes, at der nok kunde have været Anledning til, at man havde forlangt noget nærmere fastslaaet i saa Henseende. Det gjorde man imidlertid ikke af Hensyn til Ønsket om, at man efter mange og lange Forhandlinger om den Sag endelig maatte komme til at tage alvorlig fat paa den. Men det er nu et tilbagelagt Stadium, og det er blot i Forbigaaende, jeg har omtalt det.

Dernæst vil jeg gøre en Bemærkning overfor Ministerens Udtalelse om, at de Oplysninger, der forelaa, ikke just gav Anledning til at antage, at der kunde finde nogen større Besparelse Sted. Jeg vil dog haabe, at Ministeren efter en nærmere Undersøgelse af de Aktstykker, som foreligge, og som Ministeren jo rimeligvis vil faa i Hænde, vil indrømme mig, at der er nogen Anledning til at antage, at der paa visse og ret betydelige Punkter kan finde betydelige Nedsættelser Sted. For den ene af de to største Poster foreligger et Overslag, der gaar ud paa en Nedsættelse med 6 pCt., og for den anden et tilsvarende med en endnu større Nedsættelse paa 20 pCt. Hvorvidt det nu, naar det endelige Udbud finder Sted, kan komme til at foreligge paa samme Maade som for os, er en anden Sag; det kunne vi for øvrigt ikke inklade os paa at drøfte. Men Ministeren maa indrømme, at de Oplysninger, der i saa Henseende forelaa, kunde faa Udvalget til at formene, at der kunde være Grund til Besparelser.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Anmærkningerne til Lovforslaget, da dette forelagdes i Samlingen 1902—03, og Udvalgets Betænkning med Bilag indeholde, formener jeg, ganske de samme udførlige Specifikationer som ved andre Byggearbejder, hvortil der kræves Bevillinger,